

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Szerző:

Cím:

Megindul a gyalogforgalom

244 az újpesti vasúti híd ideiglenes szakaszán

Hely:

Idő:

Személy:

Helyszám:

11952

624.2

Forrás:

Újságcikk

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Budapest nyomda. NY., Közp. Városkönyvt. — 1896/90

Az újépítésre kerülő újpesti vasúti híd Váci-út fölött húzódó, épen maradt vasszerkezetét lebontták. Mialatt egy ideiglenes hidrészt építettek, amellyel a Váci-út és a Népszíngy között a mai napon megindul a gyalogforgalom.

Esti Pódszám
1952 IV/22

244 Épül az újpesti híd

A IV. kerület előtt kis szigetet ölel körül a Duna zöld vize. Azt hiszem, hivatalosan Népszíngy a neve az egyiknek, a másikat csak Szűnyogszigetnek hívják. A jolyam keskenyebb, Újpest felé eső ágát pedig Kisdunának és a másikat, a széleset Nagydu-nának nevezték és ehhez képest a régi összekötő vasúti híd a város és a sziget között Kis-híd, a budai oldalát pedig Nagyhid néven emlegették.

Vasárnaponként az újpesti munkások „kirándultak” a Szűnyogszigetre, amely a szűnyogok ellenére kedves szórakozóhely volt — ugyanis nem került pénzbe. A család egy nagy fa vagy bokor alá a fűre terítette a pokrócot, oda pakolták a kabátokat s ott maradt a mama örö-zőnek, — úgyis mindig arról panaszkodott, hogy járadt. A férfiak, ha volt ingyenes futballmeccs, azt nézték, a gyerekek az ócska hajófeljá-

raton kergetőztek dobogó lábbal s ha megunták tíz fillért kunyoráltak, hogy felülhes-senek a hajóhintára.

A hidat — a kis-csüt is, meg a nagyot is — felrob-bantották a fa-siszták. Most új-ra felépítjük. Ez lesz fővárosunk nyolcadik hidja. A napokban, amikor arra jártam, lát-tam, hogy már megkezdtek a munkát. A régi híd-roncs mellett idő-legesen fahidat építettek, hogy a sziget és a város között fenntartsa az összeköttetést. Felmentem a hidra. Mintha a felvezető lépcsők visszavít-tek volna a múlt-ba, újra gyerekeknek éreztem magam. Eszembe jutottak a régi vasárnap-i séták. Hogy elfá-radtak gyereklába-im, míg fölmász-tam a kényelmetlen falépcsőkön. A ke-rékpárosok szitkozódva hurcolták a vállukon a bicikli-juket és fönt a hí-don is csak lépés-ben tolhatták a gé-pet, mert a kes-keny deszkákból

készült gyalogjárón nem lehetett kerékpározni. A deszkák között helyenkint a két-háromujnyi széles réseken látszott a hídlábak körül örvénylő víz. Mindig attól féltem, hogy kiesik a deszka, én meg leesem a Dunába. Hát még ha minden porcikája megmozdult s recsegett-ropogott a hatalmas súly alatt. Apám a karjára emelt s a vállához szorítva arcomat, remegtem, míg átrobogott a hídon a vonat.

Az új hidon a gyerekeknek sem lesz félelemre okuk. Két és fél méteres gyalogjárót építenek s ugyanolyan széles kerékpár-utat és a lépcsőkön sem kell vinni a gépet, mert lejtős feljáró vezet majd feljéle.

Épül az új híd, az újpesti és óbudai dolgozók öröme. Olyan szilárdan és biztosan ível majd a Dunán, mint a mi új életünk a múlt nyomorúságai fölött.
(F. Zs.)